

Szebbnek, színesebbnek látni a világot

Jóleső érzés belemerülni a **Bárány Mária** teremtette meseszerű, színpompás, szürreális világba, ahol a halak is repülhetnek, csodás meséket suttog az erdő, az ősrégi malom, a növények, macskák, madarak díszbe öltöznek. Művészetében ötvözi a naiv festészetet az expresszionizmussal és szürrealizmussal. Színei, figurái, megfestett álm- és ábrándképei, képzelőerejéből elővarázsolt kompozíciói megvidámítják a lelket, és hogyha hagyjuk, elvisznek egy bizarr birodalomba, ahol csudajó barangolni, megfeledkezni a sivár vagy gondteli hétköznapokról. A Bihar megyei Monospetriből származó, Párizsban élő művésznőnek, Bárány Máriának 2025 áprilisában a nagyváradi Tibor Ernő Galériában volt kiállítása *Színek szimfóniája* címmel. Magyarországon több helyütt is kiállított. A jövő esztendő legelején, január 3-án pedig új, *A színekbe rejtett történetek* című tárlata nyílik meg Váradon, a Léda-ház nevű kultúrtérben.

Egy takaros Bihar megyei faluban, a Margitta melletti Monospetriben látta meg a napvilágot Bárány Mária 1971-ben. Budapesten tíz évig élt. Az aradi Vasile Goldiș Nyugati Egyetem Margittára kihelyezett pedagógia–angol szakán végzett 2003-ban. Szülőfalujában egy ideig tanítónőként tevékenykedett. 2007-ben gondolt egy merészet, és kiköltözött Franciaországba, ahol időközben a

Brevet d’Aptitudeaux Fonctions d’Animateur (BAFA) képzésen is részt vett. A gyermekekkel, akiket oktatott, sokat rajzolt, festett. Autodidaktaként állandóan fejlesztette, képezte saját magát. Voltaképpen az idő tájt kezdett úgymond komolyabban foglalkozni képzőművészettel. Jelenleg Párizs egyik külvárosában él.

Jóformán a semmiből indult, eleinte persze meglehetősen nehéz volt, ám előnyére vált, hogy már elég jól tudott franciául, önszorgalomból és kedvtelésből tanulta meg a nyelvet. Senkinek sem mondunk újat azzal, hogy Párizsban temérdek a látnivaló, fantasztikus és érdekes város, pláne egy művészember számára. Rengeteg inspiráció meríthető a kiállításokból is. Ott aztán nincs megállás, mindig van valami nóvum, különlegesség. Máriát újra és újra lenyűgözi az ottani építészet. Mint mondta, van mit tanulni tőlük. Az ötszáz éves házak sem omlanak össze, sokesztendőös gúnyájukban is szemet-lelket gyönyörködtetők.

Egyetlen perc unalom sincs Párizsban és a francia vidékeken. Másfelől azt tapasztalta, hogy az emberek hidegebbek, sok a felszínes kapcsolat a mindennapokban. Ezen oknál fogva vásárolt egy házat az egyik kisebb magyarországi településen, oda szeretne majd költözni három-négy év múlva. A háznak hatalmas alagsora van, ott szeretne majd galériát és műhelyt létrehozni.

Első tárlata 2023-ban volt Margittán. Azóta már nyílt kiállítása több magyarországi településen: Gödöllőn, Zalaszentgróton, Uszódon és Budapesten is. Jól sikerült Váradon, a Kanonok sori Tibor Ernő Galériában megtartott vernisszázsa, és nagy öröm számára, hogy az új esztendő, 2026-ot kiállítással köszöntheti a Léda-házban. 2026 tavaszán Nagykarolyban, a Károlyi-kastélyban is megtekinthető lesz majd a tárlata.

Voltak kisebb kiállításai Franciaországban is, ahol tagja egy képzőművészeti egyesületnek is. Nem győz eleget gyönyörködni a francia kastélyokban, palotákban. Több mint négyszáz ilyen látott már. A festés és az építészet mellett imád utazni, kóborolni, amikor csak lehet. Szereti a kis kirándulásokat és nagy utazásokat. A természet szeretete hangsúlyosan megjelenik alkotásaiban. Remek ihletforrás a természet.

Témái, ötletei a legtöbbször csak úgy fölbukkannak hirtelen, spontánul. Sokszor beugrik valami téma éjjel, s ezt hamarjában föl is vázolja. Otthon fest, már csak azért is, mert rengeteg színt használ, s nem hurcolja magával a sok tubust, mindenféle festéket. „Művészeti szempontból remek város Párizs. Ám a kicsiny falvakra is érdemes odafigyelni, mert rengeteg élményt, értéket rejtegetnek. Szeretem a vidéki rendezvények hangulatát. No meg szíves-örömmel járok régiségvásárokba, ahol csakugyan lelhetünk kin-

cseket, kuriózumokat, nemigen találni ott bővít.”

Bárány Mária pedagógiai munkájáról is beszélt. A gyerkőcökkel való foglalkozás ugyancsak örömforrás. Hat-tízéves gyermekeket tanít. Volt olyan kis tanítványa, aki még egy pálcikabát sem tudott rajzolni, amikor hozzá került, és tanév végén szép festményt készített a lurkó. A jó múltkorában 750 képet állítottak ki a gyerekekkel.

Elmondta, hogy lényegesnek tartja az anyagok újrahasznosítását, a fenntarthatóságot. „Kidobott bútoroknak, elhajított vásznaknak adok új életet azzal, hogy festek rájuk. Ezzel is létrehozható valami szép és jó.”

Nemrégiben a Marne megyei Valmy településen járt. Bűvöletbe ejtette a régés-régi szélmalom, így legújabb alkotása ezt a malmot ábrázolja saját színes világán keresztül. Az idők során ötször égett le az építmény. Sok ember esett el Valmynál az ottani csatákban – kezdve az 1700-as évektől a második világháborúig. És ez a malom még mindig állja a sarat, várja a szelet. A csaták során életüket vesztett emberek tiszteletére festette le a malmot, körötte megannyi virággal. „Sokszor szebbnek szeretném látni a dolgokat, mint amilyenek” – mesélte Bárány Mária.

Mostanság javában készül az új kiállítására, fest szinte minden éjszaka. Festi színekbe rejtett történeteit.

Tóth Hajnal